

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 29.3.2007
KOM(2007) 170 endelig

2005/0260 (COD)

Ændret forslag til

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV OM ÆNDRING AF RÅDETS
DIREKTIV 89/552/EØF**

**om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne
vedrørende udøvelse af tv-/radiospredningsvirksomhed
("Audiovisuelle medietjenester uden grænser")**

(forelagt af Kommissionen)

Ændret forslag til

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV OM ÆNDRING AF RÅDETS
DIREKTIV 89/552/EØF**

**om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne
vedrørende udøvelse af tv-/radiospredningsvirksomhed
("Audiovisuelle medietjenester uden grænser")**

1. SAGSFORLØB:

Fremsendelse af forslaget til Rådet og Europa-Parlamentet Ref. KOM(2005) 646 - 2005/0260(COD)	15. december 2005
Udtalelse afgivet af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg	13. september 2006
Udtalelse fra Regionsudvalget	11. oktober 2006
Udtalelse afgivet under Europa-Parlamentets førstebehandling	13. december 2006

2. FORMÅLET MED KOMMISSIONENS FORSLAG

Forslaget har til formål at udbygge det indre marked for audiovisuelle ikke-lineære/selvvalgte tjenester (minimumssamordning for så vidt angår beskyttelse af mindreårige, hadske udtalelser, kommerciel kommunikation) på grundlag af oprindelseslandsprincippet og at modernisere reglerne, herunder navnlig reglerne for reklame, for lineære/fjernsynsudsendelser.

3. KOMMISSIONENS UDTALELSE OM EUROPA-PARLAMENTETS ÆNDRINGER

3.1. Ændringsforslag, som Kommissionen godtager

Kommissionen kan acceptere en række ændringsforslag, som er i overensstemmelse med Kommissionens forslag og også i tråd med Rådets generelle holdning af 13. november 2006. Derfor kan Kommissionen **acceptere følgende ændringsforslag fuldt ud:**

6, 11, 12, 14, 16, 20, 25, 30, 32, 41, 42, 43, 49, 56, 62, 67, 78, 79, 81, 84, 85, 89-92, 99, 115, 117, 120-125, 133, 138, 144, 199¹, 213, 221, 222, 224 og 226.

¹ Den delte stemmeafgivelse for ændringsforslag 199, som Kommissionen oprindeligt havde afvist, betød, at ændringsforslag 215 ikke blev vedtaget, men førte ikke desto mindre til vedtagelse af et ændringsforslag, som er identisk med ændringsforslag 215, som Kommissionen havde accepteret.

3.2. Ændringsforslag, som Kommissionen accepterer delvis eller i princippet

Betragtninger:

Med hensyn til betragtningerne kan Kommissionen acceptere følgende ændringsforslag, hvis de omformuleres. Ændringerne skyldes hovedsageligt ændringerne i den dispositive del og har til formål at forenkle ændringerne og give dem bedre overensstemmelse:

Ændring 1 (betragtning 1)

"(1) I direktiv 89/552/EØF samordnes visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-/radiospredningsvirksomhed. Den nye teknologi til transmission af audiovisuelle medietjenester bevirker imidlertid, at der nu er behov for at tilpasse regelsættet, så det bliver muligt at tage hensyn til, hvordan strukturforandringer, spredning af informations- og kommunikationsteknologi (ikt) og teknologiske udviklinger påvirker forretningsmodellerne, ikke mindst finansieringen af kommerciel tv-spredning, og at sikre optimale konkurrencevilkår og retssikkerhed for europæiske virksomheder og tjenester på områderne informationsteknologi og medier samt respekt for kulturel og sproglig mangfoldighed."

Ændring 3 (betragtning 3)

"(3) Audiovisuelle medietjenester er både kulturelle og økonomiske tjenester. Deres stadig større samfundsmæssige, demokratiske - især til sikring af informationsfrihed, meningsmangfoldighed og mediepluralisme - uddannelsesmæssige og kulturelle betydning berettiger en specifik regulering af disse tjenester."

Ændring 4 (betragtning 3a)

"I sine resolutioner af 1. december 2005 samt 4. og 27. april 2006 har Europa-Parlamentet fremhævet audiovisuelle tjenesters internationale dimension og det forhold, at kulturelle aktiviteter, varer og tjenesteydelser har både en økonomisk og en kulturel værdi."

Ændring 7 (betragtning 5)

"(5) Grundprincipperne i direktiv 89/552/EØF – sendestatsprincip og fælles mindstestandarder – har vist sig at holde og bør derfor bibeholdes. Men europæiske virksomheder, der udbyder audiovisuelle medietjenester, oplever manglende retssikkerhed og ulige konkurrenceforhold på grund af de juridiske rammevilkår, der gælder for de nye selvvalgstjenester. Derfor er det for at undgå konkurrenceforvridning og for at forbedre retssikkerheden, for at bidrage til gennemførelsen af det indre marked og for at lette etableringen af et fælles område for information nødvendigt i det mindste at indføre et sæt fælles grundregler for alle audiovisuelle medietjenester, såvel lineære som ikke-lineære."

Ændring 8 (betragtning 6)

"(6) Kommissionen har udsendt en meddelelse om den fremtidige europæiske lovgivningspolitik på det audiovisuelle område, hvor den lægger vægt på, at man her må værne om visse samfundsmæssige interesser som f.eks. kulturel mangfoldighed, retten til information, behovet for mediepluralisme, beskyttelsen af mindreårige, forbrugerbeskyttelsen og foranstaltninger til forbedring af mediekendskabet."

Ændring 10 (betragtning 6b)²

"(6a) Princippet om oprindelsesland er af afgørende betydning for, at et nyt paneuropæisk marked for audiovisuelle tjenester kan skabes og videreudvikles med en stærk sektor, der producerer europæisk indhold. Desuden beskytter dette princip seernes ret til at kunne vælge mellem et bredt spektrum af europæiske programmer og bidrager hermed til mediepluralismen."

Ændring 13 og ændring 110³ (betragtning 9):

"(9) Dette direktiv styrker overholdelsen af de grundlæggende rettigheder og er fuldt ud på linje med de principper, rettigheder og frihedsrettigheder, der fremgår af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 11. I denne forbindelse bør medlemsstaterne oprette uafhængige tilsynsmyndigheder inden for de områder, der er omfattet af dette direktiv, hvis de endnu ikke har gjort det. Det er op til medlemsstaterne at bestemme, om det er mest hensigtsmæssigt kun at have én tilsynsmyndighed for alle de audiovisuelle medietjenester eller flere separate myndigheder for de enkelte kategorier af tjenester (lineære og ikke-lineære). Endvidere hindrer direktivet på ingen måde medlemsstaterne i at anvende deres forfatnings- eller lovgivningsmæssige bestemmelser om presse- og ytringsfrihed."

Ændring 17 (betragtning 12)

"(12) Bestemmelserne i dette direktiv bør ikke indebære, at medlemsstaterne skal indføre - eller tilskyndes til at indføre - nye systemer med licenser eller administrative tilladelser for audiovisuelle medietyper."

Ændring 18 (betragtning 13)

"(13) Definitionen af audiovisuelle medietjenester omfatter kun audiovisuelle medietjenester, uanset om de er programlagte eller bygger på selvvalg, som er massemedietjenester, dvs. de er beregnet til modtagelse af og kunne have en tydelig virkning på en væsentlig del af offentligheden. Audiovisuelle medietjenester består af programmer. Eksempler på programmer er spillefilm, sportsbegivenheder, sitcom, dokumentarudsendelser, børneudsendelser og drama skrevet til tv. Definitionen omfatter kun tjenester, der falder inden for traktatens definition af tjenesteydelser, hvilket vil sige, at den omfatter enhver form for økonomisk virksomhed, herunder den, der udøves af public service-virksomheder, men ikke omfatter hovedsageligt ikke-økonomiske aktiviteter, som ikke konkurrerer med tv-spredning, som f.eks. private websteder og tjenesteydelser bestående af levering eller distribution af audiovisuelt indhold genereret af private brugere med sigte på deling og udveksling inden for interessefællesskaber. Definitionen udelukker også alle tjenester, der ikke har til formål at distribuere audiovisuelt indhold, dvs. hvis eventuelle audiovisuelle indhold blot er en biomstændighed ved tjenesten og ikke dens hovedformål."

Ændring 23 (betragtning 16)

² Kun accepteret i princippet, da den oprindelige nummerering ikke var korrekt.

³ Henvisningen til charteret blev foreslået af Europa-Parlamentet i den dispositive del og derfor kun accepteret i princippet.

"(16) I dette direktiv betegner udtrykket 'audiovisuel' levende billeder med eller uden lyd, og det omfatter således stumfilm, men ikke lydtransmission, radiotjenester eller selvstændige tekstbaserede tjenester. I forbindelse med tv-spredning omfatter samtidig modtagelse og næsten-samtidig modtagelse på grund af variationerne i det korte tidsrum, der forløber mellem transmission og modtagelse af signalet på grund af tekniske årsager under transmissionsprocessen."

Ændring 27 (betragtning 17b)

"(17a) De kriterier, der danner grundlag for definitionen af audiovisuelle medietjenester, som fastsat i artikel 1, litra a), i direktiv 89/552/EØF, og som præciseret i dette direktivs betragtning 13 til 17, skal opfyldes samtidigt."

Ændring 28 (betragtning 18)

"(18) Ud over reklame og teleshopping defineres det bredere begreb 'audiovisuel kommerciel kommunikation'. Det indbefatter billeder med eller uden lyd, som transmitteres som en del af en audiovisuel medietjeneste og er indeholdt i eller følger programmer og har til formål direkte eller indirekte at fremme afsætningen af varer eller tjenesteydelser eller promovere et image for en fysisk eller juridisk person, der udøver erhvervsvirksomhed. Det omfatter således ikke public service-meddelelser og vederlagsfrie indslag til fordel for velgørehed."

Ændring 33 (betragtning 23)

"(23) Medlemsstaterne må kunne anlægge strengere regler over for medietjenesteudbydere under deres jurisdiktion på de områder, der samordnes i dette direktiv, samtidig med at de sikrer, at disse regler er i overensstemmelse med Fællesskabets lovgivning. For at forebygge overtrædelse eller omgåelse af reglerne vil det være passende at kodificere Domstolens retspraksis og i tilknytning hertil indføre en mere effektiv procedure, for med denne løsning kan man tage hensyn til medlemsstaternes interesser uden at skabe tvivl om, hvorvidt oprindelseslandsprincippet anvendes korrekt."

Ændring 34 (betragtning 23a)

"(23a) For i hvert enkelt tilfælde at føre bevis for, at en udsendelse fra en medietjenesteudbyder, der er etableret i en anden medlemsstat, helt eller i det væsentlige er rettet mod en anden medlemsstats område, kan denne medlemsstat henholde sig til indikatorer som reklame- og/eller abonnementsindtægternes oprindelse, tjenestens hovedsprog eller forekomsten af programmer eller kommerciel kommunikation, som specifikt er rettet mod befolkningen i den medlemsstat, hvor de modtages. Herudover skal den pågældende medlemsstat i forbindelse med omgåelsesproceduren bevise, at medietjenesteudbyderen, som er etableret i en anden medlemsstat, overtræder eller omgår reglerne."

Ændring 35 (betragtning 24)

"(24) Uanset oprindelseslandsprincippet kan medlemsstaterne under dette direktiv på visse betingelser, jf. direktivets artikel 2a, og efter at have fulgt den procedure, direktivet fastlægger, træffe foranstaltninger, som begrænser den frie bevægelighed for tv-udsendelser eller ikke-lineære audiovisuelle medietjenester. Ifølge fast praksis ved Domstolen skal enhver begrænsning i den frie udveksling af tjenesteydelser, som enhver anden afvigelse fra et grundlæggende traktatprincip, fortolkes restriktivt. Hvad angår ikke-lineære audiovisuelle

tjenester, erstatter muligheden for at træffe foranstaltninger i henhold til artikel 2a i direktiv 89/552/EØF de eventuelle foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat hidtil har kunnet træffe, jf. artikel 3, stk. 4, og/eller artikel 12, stk. 3, i direktiv 2000/31/EF, for så vidt angår det område, der koordineres af artikel 3d og 3e i direktiv 89/552/EØF."

Ændring 36 (betragtning 25)

"(25) I meddelelsen til Rådet og Europa-Parlamentet om bedre regulering for vækst og beskæftigelse i Den Europæiske Union understregede Kommissionen, at der måtte foretages en omhyggelig analyse af, hvilken reguleringsmetode der er mest hensigtsmæssig, og især om lovgivning er at foretrække i en bestemt sektor for et bestemt problem, eller om man bør overveje alternative metoder, f.eks. samregulering eller selvregulering. Endvidere viste erfaringerne, at både sam- og selvregulering, der gennemføres efter medlemsstaternes forskellige retstraditioner, kan spille en væsentlig rolle for realiseringen af en højere grad af forbrugerbeskyttelse. De foranstaltninger, der træffes for at gennemføre målsætninger af almen interesse inden for sektoren for nye audiovisuelle medietjenester, vil være mere effektive, hvis de træffes med aktiv støtte fra tjenesteudbydere selv. Selvregulering er således en slags frivilligt initiativ, som gør det muligt for de økonomiske operatører, arbejdsmarkedets parter, ngo'er eller foreninger selv at vedtage fælles retningslinjer. Medlemsstaterne bør i overensstemmelse med deres forskellige retlige traditioner anerkende den rolle, som effektiv selvregulering kan spille som supplement til den gældende lovgivning og de gældende retlige og/eller administrative mekanismer, samt dens positive bidrag til opfyldelsen af målene i dette direktiv. Selvregulering kan være en supplerende metode til gennemførelse af visse af dette direktivs bestemmelser, men kan dog ikke erstatte de nationale lovgivende myndigheders forpligtelse. Samregulering skaber som minimum et "juridisk forbindelse" mellem selvregulering og de nationale lovgivende myndigheder i overensstemmelse med de retlige traditioner i medlemsstaterne."

Ændring 39 (betragtning 26a)

"(26a) Mediekendskab henviser til de færdigheder og den viden og forståelse, der sætter forbrugerne i stand til at anvende medier på en effektiv og sikker måde. Personer med mediekendskab vil være i stand til at træffe kvalificerede valg, forstå arten af indhold og tjenester, være i stand til at drage fordel af hele det spektrum af muligheder, som de nye kommunikationsteknologier giver, og i højere grad kunne beskytte sig selv og deres familier mod skadeligt eller krænkende materiale. Bedre mediekendskab bør derfor fremmes og monitoreres i alle dele af samfundet."

Ændring 218 (betragtning 27)

"(27) For at værne om den grundlæggende frihed til at modtage oplysninger og sikre, at seernes interesser i EU i fuldt omfang nyder den fornødne beskyttelse, skal enerettighedshavere til begivenheder, der har offentlighedens store interesse, yde andre tv-spredningsvirksomheder og mellemlid, der optræder på vegne af tv-spredningsvirksomheder, ret til at benytte korte uddrag i generelle nyhedsprogrammer på loyale, rimelige og ikke-diskriminerende vilkår under behørig hensyntagen til enerettighederne. Vilkårene bør meddeles i god tid før hver begivenhed, der har offentlighedens interesse, således at andre har tid til at gøre brug af deres ret. Tv-spredningsvirksomhederne kan frit vælge korte uddrag fra den transmitterende tv-spredningsvirksomheds signal, idet de som minimum angiver deres kilde, medmindre dette af praktiske grunde ikke kan lade sig gøre. Sådanne korte uddrag bør ikke være længere end 90 sekunder og ikke transmitteres før begivenheden er afsluttet, eller,

for sportsbegivenheders vedkommende, før afslutningen af en enkelt dags spil, alt efter hvad der kommer først.

Disse bestemmelser finder anvendelse, uden at dette i øvrigt indskrænker den enkelte tv-spredningsvirksomheds forpligtelse til at overholde den relevante fællesskabslovgivning og internationale konventioner vedrørende ophavsret.

Medlemsstaterne letter typisk adgangen til begivenheder ved at give adgang til tv-spredningsvirksomhedens signal. De kan dog også vælge andre tilsvarende metoder. De kan bl.a. give adgang til stedet, hvor en begivenhed finder sted.

Retten til grænseoverskridende nyhedsadgang bør kun være gældende, hvor det er nødvendigt. Hvis et andet tv-spredningsforetagende i den samme medlemsstat i overensstemmelse hermed har opnået enerettighederne til den pågældende begivenhed, skal der søges om adgang hertil hos dette tv-spredningsforetagende."

Ændring 46 (betragtning 32)

"(32) Indgreb, hvis formål er at beskytte mindreårige og den menneskelige værdighed, må afvejes nøje mod ytringsfriheden, jf. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Målet med disse indgreb, f.eks. pinkoder (personligt identifikationsnummer) eller mærkning, bør dog være at sikre en tilstrækkelig grad af beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed, særlig med hensyn til ikke-lineære tjenester, gennem en forpligtelse til forud for udsendelsen klart at angive visse programmets særlige karakter og i overensstemmelse med artikel 1 og 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder."

Ændring 104[art. 3d (1d)] som ny betragtning 32a:

"(32a) Audiovisuelle medietjenesteudbydere under en medlemsstats jurisdiktion bør være underlagt strafferetlige bestemmelser, som forbyder enhver udbredelse af børnepornografisk materiale."

Ændring 214 (betragtning 35)

"(35) Ikke-lineære audiovisuelle medietjenester rummer i sig muligheden for delvis at erstatte lineære tjenester. Derfor bør de, når det er muligt, fremme produktionen og distributionen af europæiske programmer og dermed aktivt bidrage til, at den kulturelle mangfoldighed fremmes. Sådant støtte til europæiske programmer kunne f.eks. bestå i en mindsteandel af europæiske programmer i forhold til det økonomiske resultat eller en mindsteandel af europæiske programmer i "video on demand"-kataloger eller i en attraktiv præsentation af europæiske programmer i elektroniske programførere. Det bliver vigtigt regelmæssigt på ny at gennemgå anvendelsen af bestemmelserne om audiovisuelle medietjenesters fremme af europæiske programmer. I rapporterne i medfør af artikel 3f, stk. 3, bør medlemsstaterne også gøre rede for dels sådanne tjenesters økonomiske bidrag til produktion af europæiske programmer og til erhvervelse af rettigheder til sådanne programmer, dels for de europæiske programmets andel i de audiovisuelle medietjenesters udbud og for brugernes faktiske forbrug af de europæiske programmer, sådanne tjenester udbyder.

Ændring 57 (betragtning 41)

"(41) Foruden dette direktivs bestemmelser om reklamepraksis m.v. gælder bestemmelserne i direktiv 2005/29/EF for urimelig handelspraksis som f.eks. vildledende og aggressiv handelspraksis i audiovisuelle medietjenester. Direktiv 2003/33/EF, som forbyder reklame for cigaretter og andre tobaksvarer i trykte medier, informationssamfundstjenester og radioudsendelser, berører ikke Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-/radiospredningsvirksomhed; dette forhold mellem direktiv 2003/33/EF og direktiv 89/552/EØF bør på grund af de audiovisuelle medietjenesters særlige karakter forblive uændret, når nærværende direktiv er trådt i kraft. Artikel 88, stk. 1, i direktiv 2001/83/EF, som forbyder offentlig reklame for visse lægemidler, gælder, som fastsat i samme artikels stk. 5, med forbehold af artikel 14 i direktiv 89/552/EØF; dette forhold mellem direktiv 2001/83/EF og direktiv 89/552/EØF bør forblive uændret, når nærværende direktiv er trådt i kraft. Endvidere berører dette direktiv ikke Europa-Parlamentets og Rådets forordning .../... om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer."

Ændring 58 (betragtning 42)

"(42) I lyset af den stigende brug af nye teknologier såsom personlige videobåndoptagere og det større udvalg af kanaler er det ikke længere berettiget at detailregulere indsættelsen af reklameindslag for at beskytte seerne. Direktivet giver tv-spredningsvirksomhederne smidigere mulighed for at vælge, hvor de indsættes, blot dette ikke virker urimeligt forstyrrende på helheden i det enkelte program."

Ændring 219 (betragtning 46)

"(46) Produktplacering er en realitet i spillefilm og tv-programmer, men medlemsstaterne har forskellige regler om denne praksis. For at sikre lige konkurrencevilkår og dermed styrke den europæiske mediebranches konkurrenceevne må der vedtages regler for produktplacering. Det er hensigtsmæssigt med en positivliste, der tillader produktplacering i indhold, hvis hovedfunktion ikke er at påvirke meningsdannelsen, samt i tilfælde hvor der gives ingen eller kun en ringe modydelse. Definitionen af produktplacering omfatter enhver form for audiovisuel kommerciel kommunikation, hvorved der i en udsendelse, normalt mod betaling eller tilsvarende modydelse, vises eller henvises til en vare, en tjenesteydelse eller et varemærke for en vare eller tjenesteydelse. For produktplacering gælder de samme kvalitative regler og begrænsninger som for reklame. Den bør desuden opfylde bestemte krav. Medietjenesteudbyderens redaktionelle ansvar og uafhængighed må ikke påvirkes. Navnlig må den måde, hvorpå et produkt inddrages i programmet ikke skabe indtryk af, at produktet promoveres af programmet eller dets præsentatorer. Desuden må produkter ikke fremhæves uberettiget. Det vil sige en fremhævelse, som ikke retfærdiggøres af programmets redaktionelle krav eller behovet for fremstilling af det virkelige liv. Det afgørende kriterium for at skelne mellem sponsorering og produktplacering er det forhold, at en henvisning til produktet indgår i programmets handling, når det drejer sig om produktplacering. Sponsorhenvisninger kan derimod vises i løbet af programmet, men er ikke en del af handlingen."

Ændring 63 (betragtning 47)

"(47) Tilsynsmyndighederne bør være uafhængige af både de nationale regeringer og udbyderne af audiovisuelle medietjenester, således at de kan udføre deres arbejde upartisk og gennemsigtigt og bidrage til pluralismen. Et tæt samarbejde mellem de kompetente nationale myndigheder og Kommissionen er en forudsætning for at dette direktiv kan anvendes korrekt."

Tilsvarende er et tæt samarbejde mellem medlemsstaterne og mellem medlemsstaternes tilsynsmyndigheder af stor betydning med hensyn til den indvirkning, som tv-spredningsvirksomheder, der er etableret i én medlemsstat, kan have i en anden medlemsstat. Hvor der i national lovgivning er fastsat licensprocedurer, og mere end én medlemsstat er berørt, bør der finde kontakter sted mellem de respektive myndigheder, før der udstedes licenser. Dette samarbejde bør omfatte alle de områder, der samordnes ved direktiv 89/552/EØF, navnlig artikel 2, 2a og 3.

Ændring 64 (betragtning 47a)

"(47a) Kulturel mangfoldighed, ytringsfrihed og mediepluralisme er vigtige aspekter af den europæiske audiovisuelle sektor og en forudsætning for demokrati og mangfoldighed."

Ændring 65 (betragtning 47b)

"(47b) Retten for handicappede og ældre til at deltage og blive integreret i samfundets sociale og kulturelle liv er uløseligt forbundet med tilgængelige audiovisuelle medietjenester. Adgang til audiovisuelle medietjenester omfatter, men er ikke begrænset til tegnsprog, undertekster, lydbeskrivelse og let forståelig menustyring."

Den dispositive del

For så vidt angår **definitionerne i artikel 1**, kan Kommissionen acceptere:

Ændring 66, hvis teksten formuleres således: "(a) "audiovisuel medietjeneste": en tjeneste, der udbydes under en medietjenesteudbyders redaktionelle ansvar, i overensstemmelse med definitionen af tjenesteydelser i traktatens artikel 49 og 50, hvis hovedformål er at udbyde informerende, underholdende eller oplysende programmer til offentligheden via elektroniske kommunikationsnet som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF, stk. 2, litra a).

Sådanne audiovisuelle medietjenester er enten fjernsynsudsendelser som defineret i denne artikels litra c) eller selvvalgstjenester som defineret i denne artikels litra e) og/eller audiovisuel kommerciel kommunikation." Det sidste punktum udgår, idet "hovedformål" allerede udelukker elektroniske versioner af aviser og blade fra at være omfattet af direktivet, som det klart fremgår af betragtning 15.

Ændring 68, hvis teksten formuleres således: "(c) "tv-spredning" eller "fjernsynsudsendelse" (dvs. en lineær audiovisuel medietjeneste): En audiovisuel medietjeneste, der udbydes af en medietjenesteudbyder til samtidig modtagelse på grundlag af den af medietjenesteudbyderen fastlagte programflade"

Ændring 205, hvis teksten formuleres således: "(e) "selvvalgstjeneste" (dvs. en ikke-lineær audiovisuel medietjeneste): En audiovisuel medietjeneste, hvor en medietjenesteudbyder leverer programmer, som kan ses på et tidspunkt valgt af brugeren og efter dennes individuelle anmodning på grundlag af medietjenesteudbyderens programudbud"

Ændring 70, hvis teksten formuleres således: "(f) "audiovisuel kommerciel kommunikation": Levende billeder med eller uden lyd, som har til formål direkte eller indirekte at fremme afsætningen af varer eller tjenesteydelser eller promovere et image for en fysisk eller juridisk person, der udøver økonomisk virksomhed. Sådanne billeder ledsager eller indgår i et program mod vederlag eller lignende betaling eller til selvpromoveringsformål. Former for

audiovisuel kommerciel kommunikation er bl.a. fjernsynsreklamer, sponsorering, teleshopping og produktplacering"

Ændring 71, hvis teksten formuleres således: "(h) "skjult reklame": Præsentation i ord eller billeder af varer, tjenesteydelser, en vareproducents eller tjenesteyders navn, varemærke eller aktiviteter i programmer, når præsentationen efter medietjenesteudbyderens hensigt skal tjene som reklame og vil kunne vildlede offentligheden om sin karakter af reklame. En fremhævelse anses navnlig for at være tilsigtet, når den foretages mod vederlag eller lignende betaling"

Ændring 73, hvis teksten formuleres således: (i) "sponsorering": Ethvert bidrag fra en offentlig eller privat virksomhed eller en fysisk person, der ikke udbyder audiovisuelle medietjenester eller producerer audiovisuelle værker, til finansieringen af audiovisuelle medietjenester eller programmer med henblik på at fremme virksomhedens eller den fysiske persons navn, varemærke, image, aktiviteter eller produkter"

Ændring 77, hvis teksten formuleres således: "(aa) "program": Et sæt levende billeder med eller uden lyd, der udgør en individuel bestanddel af en programflade eller et katalog tilrettelagt eller sammensat af en medietjenesteudbyder, og hvis form og indhold kan sammenlignes med tv-sprednings form og indhold"

Ændring 137 foreslår at indlemme en definition i direktivets artikel 6, som allerede er omhandlet i betragtning 31 i direktiv 97/36. Kommissionen kan i princippet acceptere denne definition i artikel 1, hvis teksten formuleres således: "(2) Medlemsstaterne tager ved definitionen af begrebet "uafhængig producent" navnlig hensyn til ejerskab af produktionsfirmaet og produktionsfirmaets ejendomsrettigheder, og antallet af programmer leveret til den samme tv-spredningsvirksomhed."

Ændringerne i definitionerne sker for at bringe ændringerne i bedre overensstemmelse med Rådets generelle holdning.

Hvad angår **proceduren i henhold til direktivets artikel 2a**, kan Kommissionen i princippet acceptere **ændring 82**, hvis teksten formuleres således:

"2. Medlemsstaterne kan midlertidigt afvige fra stk. 1, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) en audiovisuel medietjeneste fra en anden medlemsstat udgør en åbenlys, væsentlig og alvorlig overtrædelse af artikel 22, stk. 1 eller stk. 2, artikel 3d eller artikel 3e
- b) når medietjenesteudbyderen i de foregående 12 måneder har overtrådt de i litra a) omhandlede bestemmelser ved mindst to lejligheder
- c) den berørte medlemsstat har skriftligt underrettet medietjenesteudbyderen, den medlemsstat, hvori denne er etableret, og Kommissionen om de påståede overtrædelser og om de foranstaltninger, den agter at træffe, hvis der igen sker en overtrædelse
- d) konsultationer med etableringsmedlemsstaten og Kommissionen har ikke ført til en mindelig ordning inden 15 dage efter underretningen i litra c), og den påståede overtrædelse fortsætter.

Kommissionen træffer inden for to måneder efter meddelelsen af de foranstaltninger, som medlemsstaten har truffet, beslutning om, hvorvidt foranstaltningerne er forenelige med

fællesskabslovgivningen. Hvis den beslutter, at de ikke er det, skal medlemsstaten hurtigst muligt ophæve de pågældende foranstaltninger.

For så vidt angår **proceduren i artikel 3, stk. 1**, kan Kommissionen delvis acceptere **ændring 220**, hvis teksten formuleres således:

"(1) Medlemsstaterne kan kræve, at medietjenesteudbydere, som hører under deres jurisdiktion, overholder strengere eller mere detaljerede bestemmelser på de områder, der er omfattet af dette direktiv, under forudsætning af at sådanne bestemmelser er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen."

Med hensyn til **korte nyhedsindslag [artikel 3b]** kan Kommissionen i princippet acceptere:

Ændring 223, hvis teksten formuleres således:

"(1) Medlemsstaterne sørger for, at enhver tv-spredningsvirksomhed, der er etableret i Fællesskabet, på rimelige og fornuftige vilkår og uden forskelsbehandling har adgang til at sende korte nyhedsindslag om arrangementer, der vækker stærk interesse i offentligheden og transmitteres med eneret af en tv-spredningsvirksomhed under deres jurisdiktion."

Ændring 97, hvis teksten formuleres således: "(3) Uden at det berører denne artikels andre stykker, sørger medlemsstaterne i overensstemmelse med deres respektive retssystem og -praksis for at fastlægge metoder og betingelser for anvendelsen af sådanne korte nyhedsindslag, herunder navnlig en eventuel kompensation."

Ændring 98, hvis teksten formuleres således:

"(4) Som alternativ til stk. 2 kan medlemsstaterne indrette et tilsvarende system, som på anden vis sørger for adgang på en rimelig, fornuftig og ikke-diskriminerende måde."

Med hensyn til **bestemmelserne om grundregler** kan Kommissionen acceptere følgende:

For at bringe ændringen i bedre overensstemmelse med Rådets generelle holdning (artikel 3b) kan Kommissionen i princippet acceptere **ændring 107**, hvis teksten formuleres således:

"Artikel 3e

Medlemsstaterne sikrer ved passende midler, at audiovisuelle medietjenester fra tjenesteudbydere under deres jurisdiktion ikke tilskynder til had på grund af race, køn, religion eller nationalitet."

For så vidt angår fremme af **europæiske programmer**, kan Kommissionen acceptere følgende i princippet:

Ændring 108, hvis teksten formuleres således:

"Artikel 3f

"(1) Medlemsstaterne sørger for, at selvvalgtjenester, der udbydes af medietjenesteudbydere under deres jurisdiktion, når det er muligt, med passende midler fremmer produktionen af og adgangen til europæiske værker. Fremmeindsatsen kunne f.eks. relatere til det finansielle bidrag, som sådanne tjenesterne yder til produktion af og erhverv af rettigheder til europæiske

værker, eller til europæiske værkers andel og/eller fremtrædende placering i tjenesternes programkataloger."

Ændring 109, hvis teksten formuleres således:

"(4) På grundlag af medlemsstaternes oplysninger og en uafhængig undersøgelse aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af stk. 1 og redegør herunder for den markedsmæssige og teknologiske udvikling og målsætningen om kulturel mangfoldighed."

For så vidt angår **kommerciel kommunikation**, kan Kommissionen acceptere:

Ændring 114 og 225 vedrørende **artikel 3g**, hvis teksten formuleres således:

"(1) Medlemsstaterne sikrer, at audiovisuel kommerciel kommunikation, der udsendes af tjenesteudbydere under deres jurisdiktion, lever op til følgende krav:

- (a) audiovisuel kommerciel kommunikation skal klart kunne identificeres som sådan og kunne skelnes fra redaktionelt indhold. Skjult audiovisuel kommerciel kommunikation er forbudt.
- (b) der må ikke bruges subliminale teknikker i audiovisuel kommerciel kommunikation
- (c) audiovisuel kommerciel kommunikation må ikke:
 - (i) krænke den menneskelige værdighed
 - (ii) være diskriminerende med hensyn til race, køn, religion eller nationalitet
 - (iii) krænke personer på grund af deres religiøse eller politiske overbevisning
 - (iv) tilskynde til adfærd, der kan være til skade for sundheden eller for sikkerheden
 - (v) tilskynde til adfærd, der kan være til skade for miljøbeskyttelsen.
- (d) alle former for audiovisuel kommerciel kommunikation vedrørende cigaretter og andre tobaksvarer er forbudt
- (e) audiovisuel kommerciel kommunikation for at fremme salget af alkoholiske drikkevarer må ikke være henvendt til mindreårige og ikke tilskynde til umådeholden indtagelse af sådanne drikkevarer
- (f) audiovisuel kommerciel kommunikation for lægemidler og medicinsk behandling, der er receptpligtige i den medlemsstat, under hvis jurisdiktion medietjenesteudbyderen hører, er forbudt
- (g) audiovisuel kommerciel kommunikation må ikke skade mindreårige moralsk eller fysisk. Den må derfor ikke direkte tilskynde mindreårige til at købe eller leje et produkt eller en tjenesteydelse ved at udnytte deres manglende erfaring eller deres godtroenhed, direkte opfordre dem til at overtale deres forældre eller andre til at købe de varer eller tjenesteydelser, der reklameres for, udnytte mindreåriges særlige tillid til forældre, lærere eller andre eller uden grund vise mindreårige i farlige situationer

(2) Medlemsstaterne og Kommissionen tilskynder de audiovisuelle medietjenesteudbydere til at udvikle en adfærdskodeks vedrørende børneprogrammer, der indeholder eller afbrydes af reklamer, sponsoring eller markedsføring af usunde og underlødige fødevarer og drikkevarer, som f.eks. har et højt indhold af fedt, sukker og salt, og alkoholholdige drikkevarer."

Hvad angår **produktplacering** (artikel 3i), kan Kommissionen acceptere følgende:

Ændring 227, hvis teksten formuleres således:

"(1) Produktplacering er forbudt.

(2) Uanset stk. 1, og medmindre medlemsstaterne bestemmer noget andet, er produktplacering dog tilladt i

- biograffilm, tv-film og tv-serier lavet til audiovisuelle medietjenester, lette underholdningsprogrammer og sportsprogrammer, eller
- tilfælde, hvor der ikke sker nogen betaling, men hvor visse varer og tjenester kun stilles gratis til rådighed.

Undtagelsen i første led finder ikke anvendelse på børneprogrammer.

(3) Programmer med produktplacering skal opfylde alle nedenstående betingelser:

- (a) deres indhold og for tv-sprednings vedkommende deres programlægning må under ingen omstændigheder være påvirket på en sådan måde, at det indvirker på medietjenesteudbyderens ansvar og redaktionelle uafhængighed
- (b) de må ikke direkte tilskynde til køb eller leje af varer eller tjenesteydelser, og må især ikke indeholde særlige reklamehenvisninger til sådanne varer eller tjenesteydelser
- (c) de må ikke uberettiget fremhæve det pågældende produkt
- (d) seerne skal informeres om, at der foregår produktplacering. Indeholder et program produktplacering, skal det markeres ved programmets begyndelse og slutning, og når et program fortsætter efter en reklameblok, så enhver misforståelse hos seeren undgås.

I tilfælde, hvor medietjenesteudbyderen ikke har modtaget vederlag eller lignende betaling for produktplaceringen, kan medlemsstaterne vælge at fratage kravene i litra d).

(4) Under alle omstændigheder må programmer ikke indeholde produktplacering for:

- tobaksprodukter eller cigaretter eller produktplacering fra virksomheder, hvis hovedaktivitet er fremstilling eller salg af cigaretter eller andre tobaksprodukter eller
- bestemte lægemidler eller medicinske behandlinger, der er receptpligtige i den medlemsstat, under hvis jurisdiktion medietjenesteudbyderen hører.

(5) Bestemmelserne i denne artikel gælder kun for programmer produceret efter [dato: direktivets gennemførelsesfrist]."

Med hensyn til **tilgængelighed** kan Kommissionen acceptere **ændringsforslag 135**, hvis teksten formuleres således:

"Artikel 3j

(1) Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at sikre, at audiovisuelle medietjenester, som hører under deres jurisdiktion, gradvist bliver tilgængelige for syns- og hørehæmmede, hvor det er muligt.

(2) I sin rapport jf. artikel 26 beretter Kommissionen også om de fremskridt, der er gjort med hensyn til at nå målet for tilgængelighed i stk. 1."

Hvad angår **indsættelse af reklameindslag** (artikel 11), kan Kommissionen delvis acceptere **ændring 228 og 208**, hvis teksten formuleres således:

"Artikel 11

(1) Hvis reklame- eller teleshoppingindslag indsættes inde i programmer, sikrer medlemsstaterne, at dette ikke går ud over programmernes integritet, under hensyntagen til naturlige ophold i programmet, og at der ikke gribes ind i rettighedshavernes rettigheder.

(2) Udsendelsen af film produceret til tv (bortset fra serier, føljetoner og dokumentarprogrammer), biografilm og nyhedsprogrammer må afbrydes af reklamer og/eller teleshoppingindslag en gang for hver programsat periode på 30 minutter. Udsendelsen af børneprogrammer må afbrydes af reklame- og/eller teleshoppingindslag én gang for hver programsat periode på mindst 30 minutter, forudsat at programmets programsatte varighed er på mere end 30 minutter. Der må ikke indsættes reklamer eller teleshoppingindslag i gudstjenester."

Med hensyn til **teleshopping** kan Kommissionen acceptere **ændringsforslag 229**, hvis teksten formuleres således:

"Artikel 18a

Teleshoppingblokke skal utvetydigt angives som sådanne med optiske og akustiske midler og have en varighed på mindst 15 minutter uden afbrydelse."

For så vidt angår **tilsynsmyndigheder**, kan Kommissionen acceptere **ændringsforslag 147 og 149**, hvis teksten formuleres således:

"Artikel 23b

(1) Medlemsstaterne træffer i overensstemmelse med deres nationale lovgivning hensigtsmæssige foranstaltninger for at etablere nationale tilsynsmyndigheder og -institutioner, garantere deres uafhængighed og sikre, at de optræder upartisk og gennemsigtigt i udøvelsen af deres beføjelser.

(2) De nationale tilsynsmyndigheder underretter i nødvendigt omfang hinanden og Kommissionen om anvendelsen af dette direktiv. De nationale tilsynsmyndigheder

samarbejder tæt om at løse problemer, der opstår i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv."

Hvad angår de **generelle gennemførelsesbestemmelser**, kan Kommissionen acceptere:

Ændring 150, hvis teksten formuleres således:

"Artikel 26

Senest den [...] og derefter hvert tredje år forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om anvendelsen af dette direktiv som ændret. Rapporten skal beskrive overholdelsen af direktivet generelt og i hvilket omfang direktivets mål er nået, navnlig hvad angår:

- Europæiske og uafhængige produktioner (artikel 5, 6 og 3f)
- tilgængelighed for handicappede personer (artikel 3hc).

Om nødvendigt fremsætter Kommissionen yderligere forslag for at tilpasse direktivet til udviklingen inden for audiovisuelle medietjenester, specielt på baggrund af den seneste teknologiske udvikling og sektorens konkurrenceevne samt mediekendskabsniveauet i medlemsstaterne."

Ændring 151 (artikel 3 i ændringsdirektivet), hvis teksten formuleres således:

"(1) Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den [to år efter direktivets ikrafttrædelse]. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv. Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne."

3.3. Konklusion

I henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2, ændrer Kommissionen sit forslag som ovenfor angivet.